

I ცხორება ღმერთი მფრინა

A412

C251b სრულ-ყო რა დავით სრბა მეფობრივი, ქრონიკონსა სამასორმოცდახუთსა მივიდა დაუსრულებელსა სუფევასა. და სიცოცხლესავე შინა მისსა დასუა მეფედ ძე მისი ღმერთრე და დაადგა გვრგვნი თვთ მისითა კელითა.

დაიპყრა სამეფო ტახტი და საჯდომი მკლავითა ლომებრივითა მისათხრობელად ბრძენთა ქებისმოყუარეთათს. იტყვს სოლომონცა მეფე: „ჟამნი არიან მშჯლობისანი, სარწმუნოება მეფეთა“.¹ პირველად მოშიში იყო ღმრთისა, სჯანი და გამარჯუებული და სიმაღლესა და სიმდიდრესა შინა მდაბალი და გლახაკთმოწყალე, ობოლთა და ქურივთა განმკითხველი, საყდართა და ეკლესიათა, მღვდელთა და მონაზონთა კეთილისმყოფელი, შემწირველი სოფელთა და აგარაკთა, დიდებულთა სამეფოსა მათისათა და კარსა ზედა მყოფთა ტკბილად მოუბარი, უხვ და მბობებელი, ვითარ გაავრცელა და აღაშენა სამეფო მისი.

C252a ოდეს დიდმან დავით ტფილქისი აილო, ჰერეთი და კახეთი მოირთო. ციხეთა და ქალაქთაგან A413 კიდე კაცი არასადა იყო. ჰერეთი, სომხითი, ტაშირი, ჯავახეთი, ქუენარტანი და არტანი ამათსა მეფობასა შინა აშენდა და ტაოს ნაპირნიცა.

ოდეს ჯერ არა მეფე იყო, დიდმან დავით შარვანს გაგზავნა შვილი ღმერთრე. და ქმნა ომნი და ბრძოლანი, რომელ ყოველნი მხედველნი მისნი განაკურვანა. და აილო ციხე ქუელადორი და აღივსო ალაფითა და ტყვთა ურიცხვთა, გააქცივნა სუქმეთნი. ოდეს სუქმეთნი გააქცივნა ღმერთრე, ქრონიკონი იყო სამასორმოცდაათი, თავნი ყოვლისა სპარსეთობისა დაკოცნა და ამოსწყვდნა და აღავსნა საჭურჭლენი და ლაშქარნი მისნი.

ერთგულთა შემწყნარებელი იყო და შეცოდებულთა სამართლიანად მწურთელი, ვინათგან არა სწორი არს ცოდვა მღვდელისა და მკედრისა და არცა ერისა და მღვდელთმთავრისა. C252b რომელმან იცოდის ნება უფლისა თვისისა, და არა | ყოს, იგუემოს ფრიად.² ყოვლითურთ

2 რა – A. მეფობრივი] მეფობითაცა A. ქრონიკონსა] ქორანიკონსა იყო C. სამასორმოცდახუთი C. 3 დაუსრულე-ბელსავე A. სუფევისა A] + საუკუნოდ C. და სიცოცხლესავე შინა მისსა] სიცოცხლესა შინა A. ძე მისი – A. 4 დადგა C. 5 ტახტი] ხატი C. ლომებრივთა C. 7 იყო] იყოს C. და – A. 8 გლახაკთ-] გლახაკთა C. 10 და² – C. ~ ტკბილად მოუბარი მყოფთა A. მოუბნარი C. 11 აშენა A. 12 ერეთი AC. 13 არასადა] არსად A. ერეთი AC. ქუენარტანი] ქუეყანა არტანი C. არტანი – C. არტანი] ზენა არტანი (ჯავ.) 14 აშენდეს C. და – C. ნაპირნიცა] ნაპირნი AC („ნაპირნიცა“ ჯავ.). 15 ჯერ] ჯერეთ C. არ A. ~ იყო მეფე C. შვილი ღმერთრე – A. და – A. ქმნა C. 16 რომელ] რომელთა C. ქელადორი C. 17 და – A. აივსო C. ~ ტყვთა და ალაფითა C. ოდეს 17-18 სუქმეთნი ... სამას ორმოცდაათი – C. 18 თავნი] თავი AC („თავნი“ ჯავ.). 19 და¹ – A. 20 და – A. 21 და² – A.

¹ შდრ. ეკლეს. 3,8. ² შდრ. ლუკა 12,47.

ლაშა-გიორგის დროინდელი მემკვიდრეობა

- A414 ემსგავსა ძირსა კეთილსა და ვითიანსა, ხესა, ღმრთივ დანერგულსა და ცხებულისა. წარვლო ცხორება და მიიწია სრულქმნილი სიბერესა, შეიმოსა | ჩოკა და იკურთხა სქემა. დაყო წელიწადი ერთი და მოკუდა.
- დასუეს მეფედ ძე მისი დავით. იმეფა ექუს თუე და მოკუდა.
- შემდგომად მისა დაჯდა ძე მისივე გიორგი ქრონიკონსა სამას სამოცდათხუთმეტსა. 5
- ამასვე წელსა მოკუდა დემეტრე მეფე. და დად დემეტრესი თამარ, თიღსა აღმაშენებელი, იგიცა შემონახონებული გარდაიცვალა. და დად მისი კატა დედოფალი საბერძნეთს გათხოვილ იყო.
- C253a ამის დავითის შვილი და გიორგის ძმისწული დემეტრე დარჩა. და ოდეს ორბელნი უკუ-ადგეს გიორგი მეფესა, იგი თანა უკუ-იტანეს, ლორეს შედგეს. მუნით გამოასხნეს ორბელნი, მეფემან დაიპყრნა და დაკოცნა. დემეტრე კლდეკართა დასუეს, უკანის თუალნი დასწუნეს, მოკუდა და მცხეთას დამარხეს. 10
- დემეტრე მეფე ბელტის ციხეს მიიცვალა და გელათს წარიყვანეს, მისგანვე კურთხეულსა ახალსა მონასტერსა. ქრონიკონი იყო სამას სამოცდათხუთმეტი.*
- A415 დემეტრე აბულეთის ძესა ივანეს თავი მო[კ]უეთა ჩხერეს მერეს მეოცესა წელიწადსა მეფობასა მისსა და მეტეხთა დადვა ფიცის არგატეხისათუს. 15

ცხოვრება ბიორბი მეფისა

- დაჯდა მეფედ გიორგი, უმაღლესი ყოველთა მეფეთასა, მძლე და მორჭმული მტერთა და შეცოდებულთათუს, კეთილად მსახური ღმრთისა. საყდართა, ებისკოპოზთა, მეუღაბნოვეთა, მღვდელთათუს კეთილისმყოფელი იყო და უკადრი შეცოდებისა დიდთა და ცოტათაგან; გლახაკთა და ქურივთათუს მოწყალე იყო და ერთგულთათუს უხუ და მბობებელი იყო. სპარსეთისა სულტანნი, შორს მყოფნი და ახლოს მყოფნი, მეძღუნედ და მოხარკედ მისდა იყვნეს, და ყოველნი სანაპირონი სამეფოსა მისისანი უშიშად ჰქონდეს. 20
- აილო ანისი, ადრითგან წანალები თურქთა, ქრონიკონსა სამას ოთხმოცსა, შეიპყრა სალღუხი, ამოსწყვტა ყოველი ძალი მისი, მოაღებინა ძღუენი და საჭურჭლენი, რომელი არა აითუალვოდა, და აღივსნეს სამეფო და ლაშქარნი მისნი, უშიშად ჰქონდეს. განძას სულტანი და ხლათის სულტანი გააქცივნა და აკოცნა. და მოვიდა ილღუხი დიდითა სპარსეთითა 25

2 შემოსა A. სქემა] + ცრემლითა და მას უკანის C. 4 დასუეს მეფედ] დასუა A. დავით მეფედ A. 5 მისსა C. ქრონიკონსა C. ქრონიკონსა სამას სამოცდათხუთმეტსა] ქრონიკონი იყო სამას სამოცდათხუთი A. 6 ~ დემეტრე მეფე მოკუდა C. და – A. დად] დაა AC. 7 დად] დაა AC. და¹, და² – A. 9 უკუ-იტანეს A. გამოასხნა C. 10 და დემეტრე C. უკან A. დასწუნეს + და C. 11 დამარხეს + ქრონიკონი იყო სამას სამოცდათხუთი C. 16 გიორგი – A. 20-21 სპარსეთისა სურტანი A. 21 იყვნეს A. 22 ქონდეს A. 25 ქონდეს A. სურტანი A. 26 სულტანი + „და შამისა, ჯაზირისა და არღონის ძე სალღუხი“ (ჯაგ.) ილღუხი A.

* C-ში აქ წყდება ლაშა გიორგის დროინდელი მემკვიდრეობის ტექსტი.

ლაშა-გიორგის დროინდელი მემკვიდრე

A416 დიდითა ლაშქრითა, | დაარბია შავშეთი, კლარჯეთი. და გავალისჯარს ესრე დაკოცნეს, რომელ მოამბე ერთიცა ვერ წავიდა.

ოდეს ორბელნი გადგეს, ქრონიკონი იყო სამას ოთხმოცდაჩუდმეტი. აქა ორბელნი გადგეს* და აფხაზეთი, სუანეთი და ყოველი სამოქალაქო აქუნდა დაწყნარებით. და ოვსთა და ყივჩაყთა რაოდენი ათასი კაცი უბრძანის, მოვიდიან, ეგრეთვე შარვანის სახლი.

და მოსცა ღმერთმან შვილი გვრგუნის ცოლსთან, ბურდუხანს, მსგავსად ალექსით შობილისა, ვითარ ანნას სამოელი. რომლისა მიერ გამობრწყინდა სიმართლე და მრავალი მშუდობა დღეთა მისთა. და იმეფა ოცდარვა წელი და მიიცვალა სტაგირს კახეთისასა თუესა მარტსა ოცდამუდსა, სამშაბათსა ვნებისასა, დამარხეს მცხეთას ჟამის სიძნელისაგან და მასვე წელსა გელათს წაიყვანეს.

ცხორება ღიღისა მეფეთმეფისა თაპარისი

A417 იქმნა ყოველთა მეფეთა შორის უდიდეს, სუანი და ბედნიერი, ღმრთის მოშიში, ტკბილი, სახიერი და (თავი ყოველთა კეთილთა არს ღმრთისმოშიშება და სიმდაბლე) ეკლესიათა და მონაზონთ მოყუარე, გლახაკთა და მოჩივართ განმკითხველი. საბერძნეთისა მთაწმიდისა, | იერუსალიემისა, და შავისა მთისა საყდარნი და ეკლესიანი, რომელნიმე დარღუეულნი, აღაშენნა მათითა საფასოთა და იკსნნა ხარკისაგან უცხოთესლთასა.

და თუთ კელთაგან მისთა სთულისა სამსხუერპლოდ ღმრთისა და სიწმიდისა სამსახურად აკერვინებდა, და ეგრე დასდებდეს ეკლესიათადა აქა, აღმოსავლეთისათადა შინა.

ლოცვისა მოყუარე იყო დაუცადებელი, ვითარ მოწესემან უწინარეს ძილისა ლოცვა და ფსალმუნება გარდაიკადა.

ვაზირთა მისთა და ლაშქართა განურისხებელი, ღირსთათჳს მშობლურთა წყალობათა მიმფენელი, და ეგზომ, რომელ მისსა სამეფოსა შინა ერთიცა მსახური არ გაპატიუებულა თჳნიერ გუზან ტაოსკარელისაგან კიდე. მას თუალნი დასწუნეს. გაღმა გასული, სპარსეთს, ზაქარია ასპანის ძემან შეიპყრა და დარბაზს მოჰგუარეს.

და რომელ მისსა მეფობასა შინა სულტანი გააქცივეს, ქალაქნი და ციხენი აიხუნეს, ესე არს: ათაბაგი განძისა გააქციეს, ქრონიკონი იყო [ოთხ]ას [და რვა]. აღივსო ტყუთა და ალაფითა სამეფო მათი. მკარგრძელმან ზაქარია, მანდატურთუხუცესმან და სპასალარმან, მისმან ძმამან,

5 რაოდენი] რაზდენი A. 7 რომელისა A. 13 არს – A („არს“ ჯავ.). 14-15 იელუსალიემისა A. 15 შავისა მთისა] შავშეთისა A („შავისა მთისა“ ჯავ.). 17 სამსახურად] სამსახურებლად (ჯავ.). 22 ეგზომ – A („ეგზომ“ ჯავ.). გაპატიუებულა A. 23 ტაოსკარელისაგან A. 24 დარბაზს A. მოგუარეს A. 25 მისა A. სურტანი A. 26 ოთხას და რვა] A („ოთხას და რვა“ ყაუხჩ.).

* „აქა ორბელნი გადგეს“, ს. ყაუხჩიშვილის აზრით, ტექსტში გადასული მარგინალური შენიშვნა უნდა იყოს.

ლაშა-გიორგის დროინდელი მემატიანე

A418 ივანე ათაბაგმან, აილეს დვინი მეცხრესა წელსა მეფობისა მისისასა. ქრონიკონი იყო [ოთხ]ას და ცამეტი.

მათვე აილეს გელაქუნი, ბიჯნისი, ამბერდი და ბარგუმატი, ზემოთ ანისთ და ვიდრე ხუაფრიდისა კიდამდის. არა ვის ასმია, არცა ყოფილა სხუა კელმწიფისა ყმა, ვითარ ესენი, ერთგულად მსახურებითა სჯანნი და გამარჯუებულნი.

მოვიდა რუქნადინი და თანა ჰყვა ლაშქარი დიძუშკით და ალაბით ამოღმა წაღებად ამის სამეფოსა. მიეგებნეს ბასიანის ქუეყანასა, გაიქციეს, კოცეს და ამოსწყვდეს. მოასხნეს სულტანნი და ამირანი ტყუედ: ერზინკიელი, შამელი და ბივრიტელი. საჭურჭლისა ზანდუკთა, ოქროთა და მარგალიტითა სავსეთა, და დროშათა სასულტანოთა, მრავალთა კარავთა, ვეცხლის ჭურჭელთა და ოქროსასა სადა იყო სიმრავლე. აქლემითა, ჯორითა და ცხენითა აღავსეს მინდორნი და ველნი. ქრონიკონი იყო [ოთხ]ას ოცდათხუთმეტი.

ამისსა შემდგომად აილეს კარი და ციხენი კარნიფორისა და ვანანდისნი და რაკისის პირის ციხენი და წინა ამისსა ხახული, ოშკი და ბანა წაელო.

A419 ამათ ესდენტა ღმრთისა წყალობათა უფროსიცა ღმრთისმოშიშება მოემატებოდა. საყდართა | და მონასტერთა დაღეწასა ვერვინ იკადრებდა, ქარავანსა ვერვინ ძარცვდა. ამერი და იმერი, ძუელი სამეფო მათი აფხაზეთისა დაწყნარებით ჰქონდა, რომელ ერთიცა ქათამი არსად მოიკლვოდა. მპარავი, ავის მოქმედი აღარ იყო. თუ ნაპარევი ვინმე პოვის, კარსა ზედა მიიღის, დროშათა ქუეშე დადვის. ოვსმან, მთიულმა[ნ] და ყივჩაყმან და სუანმან ვერ იკადრიან პარვა. და იყო მდიდრად ესე სამეფო, რომელ აზნაურის ყმანი მათთა პატრონთა სწორად იმოსებოდეს.

თამარის ქმარი დავით იყო ოვსთ მეფე, ტომი ბაგრატიონთა, ჭაბუკი და ლომი და მისათხრობელი. ამათ ყოველთა განმარჯუებათა და ნაქმართა თანადამხუდარი და თვთმქონელი, შემმართებელი, მოლაშქრე მკურცხლი. დაღეწნეს სპარსეთისა ქალაქნი და მარანდი ამოსწყვდეს და ერანის ქუეყანა. ესდენად სიშორესა შინა მივიდენ, რომელ არცა თუ სახელი ქართველობისა ისმოდა.

ორნი შვილნი მიეცნეს: გიორგი და რუსუდან.

ამის გიორგის შობასა ზედა გაილაშქრა და აილო კარი, ესრე ჩნდა ბედნიერობა ამისი.

A420 დაჲ თამარ მეფისა და ასული მამის[ა] მისისა გიორგისი, რუსუდან დედოფალი, იყო ტკბილი და მოწყალე, ნუგეშინისმცემელი და შემხუეწელი დაჭირვებულთა და მზრდელი

1 დვინი A. მეცხრესა] მეორესა A („მეცხრესა“ ჯავ.). 1-2 ოთხას და ცამეტი] ასოცდაცამეტი A („ოთხას ოცდაცამეტი“ *ყაუხჩ.*, *ჩვენი* – „ოთხას და ცამეტი“). 3 ბინჯისი A. ბარგუმატი A. 6 რუქნადინი] მუქადინი A. 7 მოასხნეს A. სურტანნი A. 8 ერზინკიელი] ეზენკიელი A. შამელი და ბივრიტელი A. 9 სასურტანოთა A. 11 ოთხას ოცდათხუთმეტი] ას ოცდათხუთმეტი A („ოთხას ოცდათხუთმეტი“ *ყაუხჩ.*). 12 კარნიფორისა A. 12-13 რაკისპირის A. 13 ხახილი A. 15 ძურციდა A. 22 მისათხრობელი] მისათხოვებელი A („მისათხრობელი“ *ჯავ.*). 27 ჩნდა] ჩუენდა A („ჩნდა“ *ყაუხჩ.*). 28 დაჲ] დაა A.

ლაშა-გიორგის დროინდელი მემკვიდრეობა

ჩუღთა და ობოლთა, რომელ ღირსნი მათგან ზრდისანი ნაშობთა მათთა წინაშე მიუსხმიდინ. კელთა მისთაგან ნაქმარი საყდართა და ეკლესიათა იგზავნებოდა.

მოახლენი მათნი სულტანნი მოხარკედ დასხნა და სამეფო განუხეთქელად დაიცვა. ყოველნივე შეიტკბნა და მშუღობა ყო ყოველთათუს. მეფობასა შინა დაყო ოცდასამი წელიწადი და აღვიდა წინაშე ღმრთისა, სადა-იგი მკუდრობენ წინასწარმეტყუელნი და მამათმთავარნი და მეფენი, თუესა იანგარსა თორმეტსა, დღესა ოთხშაბათსა, აგართა სომხითისათა, ქრონიკონსა ოთხასოცდაშუდსა. დამარხეს ახალსა მონასტერსა, გელათს.

ვაი იყო ჟამისა მისთუს რასდენ უღზინებელი: გლოვა, ტყება და თმათა ფხურა. იქმნებოდა: ღმობიერებანი, სიტკბობებანი, ღირსთათუს მშობლურნი ზრდანი და ბოძებანი. საკმარ იყო გულისკმისყოფა მეცნიერთაგან, მოთქმა ნუგეშინისმცემელთაგან.

A421 იგლოვა ყოველმან ამან სამეფომან ჟამსა ჯეროვანსა. დასუეს გიორგი, ძე მისი, მეფედ მასვე წელიწადსა, რომლისა წელნიცა მრავალჟამეულ არიან და ცხორება მათი კეთილად წარმართებულ აქა – ცვალებადსა თანა, მერმესაცა – დაუსრულებელსა.

ცხორება გიორგი მეფისა, თამარის ძისა

ოდეს დაიბადა, ქრონიკონი იყო ოთხას და ცამეტი. „მრავალ არიან ჭირნი მართალთანი, – იტყუს წინასწარმეტყუელი, – და ყოველისავე ბოროტისაგან იქსნნეს მოშიშნი მისნი“.¹ და კუალად მოციქული: „ში სიღრმე სიმდიდრისა და სიბრძნისა ღმრთისა! ვითარ გამოუკულებველ არიან გზანი მისნი“.² „ვინ ცნა გონება უფლისა, ანუ ვინ თანამზრახველ ეყო მას?“³

შემდგომად გარდაცვალებისა თამარ მეფეთმეფისა წარიწირა სასოება ყოველმან ამან სამეფომან, გარნა ღმერთმან, გვანმან მრისხანებისათუს და მოსწრაფემან მოწყალებისათუს, მოსცა მშობელისავე მსგავსი მისგანვე შობისა – ლაშა.

A422 [იყო] ათორმეტისა წლისა, ოდეს მეფედ დაჯდა, ნერგი კეთილმოზარდი და ყუავილი, ყოველთა ფერთაგან შემკობილი, ლომი ძალითა და უმანკო გონებითა, მოყუარული ყოველთა კაცთა: დიდთა და მთავართა მათითა პატივითა, მონაზონთა და მღვდელთა მათითა] პატივითა;

3 სურტანნი A. 6 აგართა A. 7 ოთხას-] რვაას A („ოთხას“ ყაუზხ.). 8 ტყება] ტყება A. 15 ოთხას] რვაას A („ოთხას“ ყაუზხ.). 17 სიღრმე] სიბრძნე A („სიღრმე“ წყაროს შესწორება). 20 მოსწრაფემან] მოსწრაფებისა A („მოსწრაფემან“ ჯავ.). 21 ლაშა] ლაბა A. 22 მეფედ] მეფე A. 24 დიდთა] + და მცირეთა („და მცირეთა“ ჯავ.).

¹ ფსალმ. 33,20. ² რომ. 11,33. ³ რომ. 11,34.

ლაშა-გიორგის დროინდელი მემატიანე

მშუდი და განურისხებელი ბუნებითა, შუდთა სამეფოთა მეფე, მონისაცა ერთისა მათრაცისა არა მკრველი, მშუდლოსანი და ცხენოსანი, გულოვანი და შემმართებელი, რომელ მისითა მკლავითა ომნი დასხნა და გარდაიკადნა სიმცროსავე შინა სწორნი დავით ჰაპისჰაპისა მისისანი; ბედნიერი ლაშქრობითა, ბედნიერი ქუეყანისა ნაყოფთა მოსლვისათჳს, დაჭირებულთა განმკითხველი, ბჭე და მოსამართლე, დამხედვარი მეტად ჟამისა და ასაკისა მისისა.

5

და იყო სამეფო მისი დიდსა დაწყნარებასა შინა. და იყუნეს გამგედ და განმზრახად ყოველთა საქმეთა მისთა მისისავე მშობლისობითაგან მკარგრძელი ზაქარია, მანდატურთუხუცესი და ამირსპასალარი, და ივანე ათაბაგი. პირველსა ზედა მშობელმან მათმან, დიდმან თამარ მეფეთმეფემან, გაალაშქრებინა მისსა ბედსა ზედა და აილო კარი. შემდგომად გაილაშქრა, წარვიდა და შევიდა დიდსა სპარსეთს, გატეხა არდაველი, დაღეწნა ციხე-ქალაქნი და აღავსო სიმეფო ალაფითა. ამისსა შემდგომად მოწუა და მოარბივა ხლათისა ქუეყანა, შემოიხუეწა სლათელი და ძლევამოსილმან მას ზედა მისცნა ზავისა სიმტკიცენი მათგან შეუცოდებლობასა შინა წყალობისანი. და სხუა შემოიხუეწა კარნუ-ქალაქელი მოყურად და ერთგულად სახლისა მისისა. ჩადგა ბასიანს და მუნ ითამაშეს და გაისუენეს ერთგან. აილო კეჩროლი შალვა თორელმან მისითა კრმლითა და ომითა მისათხრობელითა, რომელ არა ყოფილა კაცთა შორის მისებრი ჭაბუკი და მეომარი.

10

15

მეფემან აილო ოროტი და ყოველნი ციხენი და მიმდგომნი მისნი ვიდრე ნახჭევანამდე და განძას კართამდის, აილო შანქორი.

და შემოვიდეს უცხოთესლნი ვინმე ლაშქარნი სომხითს და ჰერეთს ევნო რამე მცირედი მათგანცა. შექცეულთა მიეწია ბალისწყალთა ზედა, და პირველი წყლულება მათგან იქმნა. შემდგომ მოხედვითა ღმრთისათა და ღმობიერქცევითა მეფისა გიორგისითა გააქცივნეს და ამოსწყვდნეს გაქცეულნი. მეორესა წელიწადსა კულაცა მომართეს. დადგეს ბარდავის ჭალასა. შეიყარა სამეფო მისი და მოირთნა კარნუ-ქალაქისა ლაშქარნი, დადგა ლომთა-გორსა და აგარათა შუა. და ვიდრე ზედამისლვადმდე გაექცნეს და გარდაიხუეწნეს, განვლეს დარუბანდისა გზა. და ვიტყოდეთ ქებასა მისსა წინაშე ყოველთა კაცთა, არა ვტყუოდეთ, არცა გურცხუნოდის. ვითარ იტყუს დავით, მამა ღმრთისა: „იქმნეს მშუდლ რვალისა მკლავნი მისნი და ექმნა შემწედ მაცხოვარება მისი“.¹

20

25

ესრეთ წარმართებასა და ბედნიერობასა შინა მათსა დაჲ მათი რუსუდან ითხოვეს ხლათსა დასასმელად დიდმან სულტანმან მელიქმან, რომელსა ეგუპტით ვიდრე ხლათამდის სპარსეთი ჰქონდა. და დაშალა მოწყალეებამან ღმრთისამან და არა ყო ესრე.

30

4 მოსულისათჳს A. 8 ამირსპასალარი] ამის პასალარი A. 10 არდეველი A. 11 მოწუა] მოწუ A. 13 წყალობისანი] წყალობისნი A („წყობისნი“ ჯაგ). 18 შანქორი] ბანქორი A. 19 ერეთს A. 21 შემდგომი A. 22 ამოსწყვდნეს + და A. 24 ზედამისულადმდე A. 28 დაჲ] დაა A. 29 სურტანმან A.

¹ ფსალმ. 17,35-36.

ლაშა-გიორგის დროინდელი მემატთანე

შემდგომად ამისა დიდითა შემოხუეწითა სთხოვა შარვან-შაჰმან, უქადეს და უბრძანეს მიცემისა პირი. გაგზავნა შარვანს ქართლისა ერისთავი და თუთ გიორგი მეფე ბაგავანს მივიდა გაკაზმად და მიცემად დისა მისისა. და ათ დღე დრო იყო წასლვისა მისისა. ხოლო ღმერთმან, რომელი მდიდარ არს მოწყალებითა და მიუწდომელ ძლიერებითა, მოხედნა და არა გაწირა ესე სამეფო, რისხვასა შინა წყალობით მოიკსენა. მოგუაგო ღმერთმან პატიჟად ცოდვათა ჩუენთა: მოკუდა გიორგი მეფე ბაგავანს იანვარსა თურამეტსა, დღესა ოთხშაბათსა, ქრონიკონი იყო ოთხასსორმოცდარი.

და იქმნეს საშინელნი ტკივილნი, ცრემლთა წილ გულისა სისხლის დენანი, წარწირვანი დარჩომისა და სიცოცხლისა თანააღზრდილთა და მომკსენებელთა კეთილთა და სიამოვნეთა მისთანი, ტკივილნი და ნაცრისა თავსა სხმანი ვაზირთა და დიდებულთა და ყოვლისა სამეფოსაგან და თუთ მისისა გამზრდელისა ივანე ათაბაგისგან.

ესრე ღმრთისა ნებითა დარჩომილი ამასვე სამეფოსა შინა რუსუდან დასუეს მეფედ მასვე წელიწადსა, უკეთუმცა ღმერთსა წარწყმედისაგან არა დავეცვენით, აღარ საგონი სიცოცხლისა ტკივილისაგან ძმისა მისისა.

წაიყვანეს მაშინვე გელათს, დამარხეს საფლავსა მამისა მისისასა. და არა დარჩა ცოლსა თანა გურგუნისა შვილი.

ხოლო ღმერთმან ყოვლისა სახიერებისამან, რომელი არა განსწირავს მოშიშთა მისთა, დაიცავნ სამეფო ესე და მეფე ჩუენი – ღმრთივ გურგუნოსანი რუსუდან, და ყავნ ნაყოფი მისი ჩუენდა სალხინებელად თესლითი-თესლადმდე, და მიეცინ სიმრავლე წელიწადთა შემდგომად უწინარესი და სასუფეველი ცათა.

1 შარვან-შაჰმან] შარვაშე A. 2 ბაგავანს] შაგვანს A. 3 ათ დღე] „ათ დღე დაყო“ ჯავ. წასულისა A. 6 ბაგავანს] შაგავანს A. 7 ოთხას-] რვაას-A („ოთხას“ ყაუხჩ.). 13 აღარ საგონი სიცოცხლისა], აღარ საგონებელი იყო სიცოცხლესა (ჯავ.).

